

INVOCACIÓ MARIANA

(FRAGMENT)

LA mida del clos vostre, virginal,
que ens devallàreu en reial penyora,
retorni a vostra entranya maternal
aquest poble d'on sóu l'Engendrada.

Un cinyell divinal varen teixir
vostres mateixes mans, amb traça alada;
més subtil i suau que no el setí,
pel toc dels vostres dits, Immaculada!

Cenyiu amb ell el flanc del món sencer
i ajusteu-lo a la mida del cilici;
que el dolor purifiqui nostra fe
i en cada ànima cremi el sacrifici.

Amb la cinta que us era cenyidor
la puresa refeu-nos, oh Maria!;
que es badin les entranyes al Perdó
i els llavis, secs, a l'alba Eucaristia.

I si ella oí el glatir del vostre Rusc
—Abella de l'Etern— mel i rosada
destil·leu-nos, clement; pelleu el brusc
esquinç del pit, a cada maltempsada.

Que aprenguem de dur sempre el Senyor dins
i que, alhora, ens sentim dins vostra cleda
marial; que ella ens dompti els mals instints
i l'esma d'una vida massa freda.

OCTAVI SALTOR